Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Спільний буджет. — З делеґаций. — Війна на Балканї.

Спільний буджет на 1913 р., який буде предложений делеґациям, містить слідуючі головні цифри:

Буджет міністерства заграничних справ є в відношеню до р. 1912 висший о 1,432.000 К, буджет міністерства війни в ординариї висший о 22,391.000 К, загально отже висший о 18,302.000 корон. В буджеті маринарки є в порівнаню з роком 1912 підвишка о 2,500.000 К, з чого на extra ordinarium припадає 586.000 підвишки.

Спільне міністерство скарбу має видатки висші о 29.000 К, а видатки на команду, войска і заведеня в Босні і Герцеґовині є висші о 1,198.000 К.

Доходи з мит є преліміновані більше о 14,273.000 К, отже до жаданя від делеґациї остає сума більша о 8,232.000 К, з чого на Австрию припадає 5,860.000 К, на Угорщину 2,999.000 К.

Крім того жадає міністерство війни надзвичайного кредиту 19 міліонів, як дальшого кредиту на перепровадженє войскової реформи, дальшої рати на збройне, самоізди і т. д.

Дальше іде запотребоване кредити на новий материял для полевої артилериї в сумі 2 міліонів корон.

Потреби военної маринарки на плянове розділене на протяг літ видатків на фльоту, в формі дальшого надзвичайного кредиту виносять 68,400.000 корон, а заразом 1 міліон як надзвичайний кредит на портові будівлї в Полї.

Із звичайних войскових видатків належить піднести: в більшім запотребованю з причини перепровадженя войскових реформ в сумі 14,832.000 К увзглядненo суму 13,516.000 як доповненє прелімінаря на 1912 р. частинних запотребовань аж до висоти повного річного запотребованя, а рівночасно 1,307.000 на доповненє стану войск і нові формациї, намірені в 1912 р. як дальший тяг войскової реформи. Коли дочислимо до сего надзвичайні запотребованя на команди войска і войскові заведеня в Босні і Герцеґовині, які служать до цїлий войскової реформи а то в сумі 16 міл. корон. В прелімінари на 1912 р. згідно з потребами орґанїзациї переважно жадано средств на зміни стану войск в рамах істнуючих формаций а нові формациї становили меншу часть тих заряджень, отже в р. 1913 має наступити дальший тяг розпочатого доповнюваня числового стану і творене нових необхідно потрібних формаций.

На вчерашнім засїданю австрийскої делеґациї вибрано предсїдателем ґр. Мервельдта, а заступником дра Доберніґа. Ґр. Мервельдт обнявши провід, вказав в довшій промові на поважну ситуацию з причини війни на Балканї. На тім серед окликів в честь цїсаря, закрито засїдане.

По полудни зібрала ся на засїдане комісия справ заграничних австрийскої делеґациї. На тім засїданю міністер справ заграничних ґр. Берхтольд зложив заяву в справі міжнародного положеня. Згадавши про заключене італїяньско-турецкого мира, говорив: „Дуже поважно уложила ся ситуацтя на близькім Всходї, де всї балканьскі держави вхопили за оружиє. Дипльоматия великих держав за почином п. Поанкаре вже від вибуху війни старала ся удержати порозуминє між державами і спільно дїлати для спинення війни. В найтіснїйшім порозуміню з нашими союзниками і в сполученю з Росиєю і Анґлією брали ми участь в тій виміні гадок і ми пересьвідчені, що в той спосіб найліпше прислужимо ся бажаню, яке ми всї мали, аби пожар як найскорше можна угасити.

Дотеперішний хід війни приніс балканьским державам великі успіхи, а під їх впливом змінила ся цїль, до якої ті держави стреміли, розпочинаючи війну. Перед вибухом війни жадали переведеня адміністрацийних реформ в цїли поліпшеня условий житя і биту родимцїв в турецкій державі і голошено також в военних маніфестах.

30)

В новочаснім Вавилонї

або

Париж, его займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

Сен Дені — Сьв. Денис.

Із середини Парижа виходить ся улицею Де ля Шапель на гостинець, що веде до міста Сен Дені (Saint Denis — Сьвятий Денис), положеного на півночи від столицї. Про улицю Де ля Шапель згадує ся часто в полицийних рапортах; хто би хотів в ночи перейти через ту улицю, зробив би добре, як би сховав до кишенї шестистрільний револьвер. Але в день тота улиця дуже оживлена і досить інтересна, хоч там нема будинків, що були би знані задля своєї архітектури або історії. До з'явищ величезного руху товарового в сьвітовім містї прилучають ся тут деякі, село нагадуючі елементи.

Недалеко від брам міста стоять поперетинані шинами галї і шопи товарового двірця Північної зелїзниці, а при улици самій поселило ся длятого множество підприємцїв возових. Видко просторі обійстя обведені стайнями і ремізами; декотрі будинки суть таки з зелїза і цегли, инші з побіленими стінами і вузкими дверми та вікнами і вкриті дахівками, на котрих вже мох поріс; коло великих тяжких возів стоять легкі ручні візки; сильні конї, котрих згребло скобоче, ржуть і тупають, а кури порпають ся в соломі, повикиданій з якихсь порозбиваних пак, що лежать довкола. Побіч високих новочасних будинків, котрі однак виглядають вже досить занедбані, стоять старші будинки з чорними і вже похиленими стінами. На долинї, в приземі, можна часто побачити якийсь шинок з написями в яскравих красках або якусь крамницю з повивішуваними сотками всїляких дешевих річий; старі доми виглядають задля того як старцї, що вибирають ся на масковий баль, але одїнє з них злетїло і они в своїй брудній наготї виглядають сьмішно і так, що аж жаль бере на них дивити ся.

Перед брамами міста митові урядники в зелених мундурах ревідують множество возів, а коли тепер підемо звідси дальше, то жде нас пустиня, яка окружає велике місто, котре вже не дбає тут про то, щоби сим сторонам надати якоїсь краси і вартости: видко мости зелїзничі, шляхи з шинами, множество телеґрафічних дротів, котрі в самім Парижи ідуть попід землю, поля з румовищем вивоженим з міста, а ген на овиди видніють ся ряди тополь, малі хатки, фабричні комини, з котрих розносить ся гризучий дим, а до того всего ще при дорозі величезні склади вугля і чорні резервоари ґазових фабрик. Недалеко від валів видніють ся малесенькі городцї повідділювані від себе дротяними сітками та живоплотами. Хатки в тих городцях виглядають, як колиб були збудовані для ляльок, а не для людий.

По якімсь часї показують ся знов вздовж гостинця високі доми, иноді видко лиш якісь погані сїрі стїни, на котрі звисає з вікна ясно червоний копик, вивішений, щоби провітрив ся. На брудним шкільнім подвірю між сїрими стінами бавлять ся якісь дївчата а благодатне сонце заглядає і в сей кутик, за що дїти дякують єму веселими криками і сьміхами. За домами починають ся поволи поля; бачимо якийсь хутір зі стодолами і голубником та й з величезною, добре уложеною купою гною. Купа гною то нїчо особливо красного, але саме під Парижем то незвичайна подія. Він спонукує подумати о матери землї, о тім, як то ростинки кільчать ся і сходять по полях вкритих збіжем, о повних стодолах, о житю селянина та о надходячих лїтних вакациях. А який невинний, який непорочний єсть той правдивий гній в порівнаню з тим моральним і інтелектуальним, який витворюють деякі театри або який виплаває із червоно закрашених і солодко усьміхаючих ся уст париских співачок, та який ширять підлї ґазети! Наконець переходить ще через гостинець канал, котрий на око за малий виглядає для тих великих кораблів, які по нїм тягнуть. Поза тим каналом видніє ся якесь місто. То Сен Дені.

Нинї жаданя балканьских держав ідуть о много дальше і не дадуть ся погодити з засадою ненарушимости Туреччини. Для нашої полїтики, котра не має нїяких заборчих намірів, мірилом є старане о удержане мира, а найважнїйшим обовязок охорони інтересів монархії перед всякими стратами. Наше теперішне становище супротив воєнних подій знаменувала здержаність, яку всї признали. Хочемо і дальше витревати на тій дорозї сьвідомі своєї сили, яка дає нам запоруку, що наш голос буде вислуханий.

Не сумніваю ся, що будемо могли зробити то, не попадаючи в суперечність з інтересами инших. Ми готові сотворену побідами балканьских держав нову ситуацию далеко увзглядняти і так сотворили підставу до тревалого і постійного з ними порозуміня. Але з другої сторони мусимо піднести жадане, аби загальні інтереси монархії не потерпіли шкоди в наслїдок нової ситуациї.

Спокійне і повне умірености становище, яке займила тісною приязнию з нами сполучена Румунія, мало для ходу подій неоцїнене значїнє і маємо надію, що важні інтереси того королївства оправдані єго ґеоґрафічним положенєм, будуть відповідно увзгляднені.

Вкінци попросив бесїдник, аби делеґациї вдоволили ся тою короткою заявою і не вдавали ся в довгу дискусию, бо така дискусия лише утруднила би єго задачу.

Дипльоматия, яка замовкла перед трема тижднями, коли почали на Балканї відзивати ся гармати, вернула знов до працї. Внаслїдок просьби Туреччини о перемирє розпочали ся знов торги між дипльоматами великих держав. Доси нема ще висліду їх роботи і не так скоро буде, бо поки що годї погодити тільки ріжнородних жадань і інтересів. Перший проєкт полагодженя балканьскої справи вийшов від французского мінїстра Поанкаре, але того предложеня не приймила Австро-Угорщина, а за нею Нїмеччина і Італія. Тепер роздумують над якимсь новим предложенєм. Зависить то також і від згоди балканьских держав, а они пристануть на переговори аж тоді, коли здобудуть Адриянополь, Скутарі і Солунь, та коли войска турецкі будуть оконечно розбиті під Чатальджею.

На поли війни по страшних битвах настав хвилевий застій.

Новинки.

Львів, 6 падолиста 1912.

— **Іменованя.** Мінїстерство торговлї надало контрольорови почтовому Севастиянови Барови посаду управителя почтового в урядї почттовім ч. 2 в Бродах.

— **Третий з черги курс** науки сїльского господарства для народних учителїв, що хотять образувати ся на управителїв доповняючих курсів рільничих, отворено заходом Кр. Ради шк. при рільничій академії в Дублянах. Зі 120 учителїв що подавали ся на курс принято 20. Наука почала ся 16 жовтня. На отвореню курсу був як заступник кр. Видїлу дир. Академії др. К. Міциньский і референт шкіл рільничих в кр Радї шк. др. М. Коцюба.

— **З Руского Тов. лїкарского.** В суботу дня 2 с. м. відбули ся загальні збори Руск. Тов. лїкарского. На порядку дневнім була побіч звичайних адмінїстрацийних справ, також справа отвореня великої українськоі санаториї в однїй з клїматичних місцевостий в східних Карпатах. Справа ся дозріла о стілько, що збори одобрили дотеперішні заходи Видїлу в сїй справі і поручили єму, щоби як найскорше старав ся довести сю справу до успішного кінця. Опісля одобрили збори веденє редакцийне орґану Товариства „Здоровле“ і ухвалили видавати сей орґан і в слїдуючім роцї в тім самім обемі. Усталено деякі термінольоґічні вислови і постановлено поручити їх Загалови до уживаня. Терміни сї будуть оголошені в орґанї Товариства. — Се Товариство хоч зглядно дуже молоде, бо єствує що-йно два роки, оказує дуже гарний розвиток. Уже в другім роцї свого житя приступило до видавництва фахового орґану, і тим виповнило давно відчувану прогалину в нашій лїтературі, а тепер приступає до великого дїла, бо до основаня санаториї. Потреба такої санаториї стала пекучою і єсть надія, що Видїл сего Товариства доведе сю справу як найскорше до кінця. До нового Видїлу Товариства вибрані: др. Озаркевич, Кобраньский, Дрималик, Бережницкий і Вахнянин зі Львова, др. Доліньский в Перемишля, др. Олїйник в Камінки струмилової. Президентом вибрано на ново дра Евгена Озаркевича.

— **Отворенє курсу торговельного.** В понедїлок розпочав ся 6-місячний фаховий курс для дорослих Школи торговельної. На отворенє прибув голова Комітету Кураториї проф. В. Шухевич, Тов. „Просьвіта“ репрезентував ізза виїзду радн. Кивелюка проф. Гарасевич. По короткій промові дир. школи п. Залозецкого про значінє сего курсу для нашої суспільности і повитаню проф. Шухевича і Гарасевича слїдував виклад проф. Цьоруха про повстанє, понятє і користи торговлї. На курс вписало ся 27 учасників, головно урядників наших інституций. Наука відбуває ся від 5—7 год. в убікациях школи. Попри сей курс уряджує Дирекция також курс стеноґрафії в 2 год. і курс анґлїйскої мови 4 год. тиж. від 4—5 год. Звертає ся увагу нашої львівскої громади на сї 2 курси, на які можна вписувати ся окремо. — Оплата за цїлу науку стеноґрафії виносить 10 кор., а анґлїйскої мови 20 К. На всї ті курси можна ще вписувати ся до 15 с. м. в Дирекциї школи ул. Землялковского ч. 2 в передполудневих годинах.

— **Послїдні збори „Українського Клюбу“ в Києві.** Російскі ґубернатори то малі царі в своїх ґуберніях, роблять, що хотять без взгляду на право і закон і длятого кождий з них може сьміло сказати, наслїдуючи колишного французского короля: Право то я! Таким правом недавно тому закрив київский ґубернатор „Український Клюб“. Отже дня 1. с. м. о 9 г. вечером відбули ся — як доносить київска „Рада“ — лїквідацийні збори тогож Клюбу. На збори прибуло коло 100 членів. Збори відкрив голова Клюбу Мик. Лисенко, який, сповіщаючи про закрите клюбу, запропонував ви-

---

Назва Сен Денї — сьвятий Денис або Діонізий — нагадує давні часи, коли то християнство ледви що зачинало ширити ся в давній Ґалії а теперішній Франциї. Сьв. Денис був около половини третого столїтя по Христї епископом в Парижи. Він був з роду Греком і походив з міста Атин. Принявши християнство, так ним одушевив ся, що зачав сам его проповідувати. Він вибрав ся з двома товаришами, Рустіком і Елевтерием до Ґалії і заїхав аж до міста, званого тодї по латинї Лютеція Парізіорум (Lutecia Parisiorum), нинїшний Париж, та став тут проповідувати віру Христову. Давні погани стали чим раз більше оду шевляти ся вірою Христовою і небавком богато з них перейшло на християнство. То очевидно не сподобалось поганьским єреям і они зачали бунтувати нарід і довели до того, що одного дня розлючена товпа напала на тих чу жинцїв, зловила їх та привела перед своїх єреїв, жадаючи, щоби їх покарати. Поганьскі єреї аж зрадїли, що можуть тепер позбути ся християньских місионарів і казали їх вивести на гору Марса і там відрубати їм голови. Так і стало ся і в Лютециї настало велике сьвято: арена і театри а навіть і торговиця стали порожні, бо жителї міста хотїли видїти, як на горі Марса будуть тратити проповідників віри Христової. Поганьскі єреї тїшили ся вже, що зроблять конець християньскій вірі і єї проповідникам а тимчасом стало ся зовсім противно.

Ледви відрубана мечем голова сьв. Діонїзия скотила ся в долину, як стало ся чудо: его тїло підняло ся і пішло за відрубаною головою. Руки здоймили голову, вложили єї під лїве рамя а тоді уста отворили ся і зачали проповідувати. Чудо се так подїлало на присутних, що они приняли віру Христову, прогнали поганьских єреїв а з давних поганьских сьвятинь поробили церкви. По сім чудї сьв. Діонізий пішов зі своєю головою на долину, годину дороги від гори і тут знайшли опісля тїло замученого лежаче побіч голови. Тут єго й похоронили. На сїм місци повстало опісля місто, котре названо по імени сьвятого: Сьвятий Денис, або по французски Сен Денї. Гору, що звала ся давнїйше горою Марса, названо тепер горою Мучеників, по латинї Mons Martyrum, а з того по французски Montmartre.

Такий єсть початок міста Сен Денї. На тім місци, де поховано тїло сьв. Діонізия, поставлено каплицю а король Даґоберт, що помер в 638 р., вистави тут монастир Бенедиктинів. Єго і єго наслїдників поховано в монастирскій церкві і так ся церква стала похоронним місцем французских королїв. Церква та погоріла була кілька разів, аж ігумен монастиря о. Сюже (Suger) побудував в половинї 12 столїтя на місци старої монастирскої церкви величавий собор. Але й сей не устояв ся. Якісь хиби в будові фундаментів а відтак знов огонь знищили церков, аж король Людвик IX. казав єї на ново відбудувати. Аж до французскої революциї були в сїй катедрі гробницї французских королїв і королевих, князїв і княгинь.

Але проводирі французскої революциї були завзяті люди, бодай чи не безпосередні потомки тих, що замучили сьв. Діонізия. На народних зборах дня 31. липня 1793 ухвалено постанову, котра кінчила ся слїдуючими словами: Сильна рука републики мусить немилосердно знищити ті горді написи над гробами та й тоті гробницї, що могли би піддержувати в народї страшну памятку королїв. Тодї Парижани подібно як їх предки за житя сьв. Діонізия пустились з криком і вівком до Сен Денї нищити королївскі гроби. Але остаточно не нищили по зьвірски лиш розважно і методично. Роботи вів якийсь підприємець при помочи двох лїкарів, кількох підпоручників конвенту і заступників артистичної комісиї. Тїла королїв і їх свояків повибирано з гробів і вкинено до ями та присипано вапном, щоби їх знищити: нагробників однак не нарушено.

Дивну вандрівку по смерти перейшов труп славного свого часу французского вожда Тюрена (Turenne), що помер в 1675 р. і був також похоронений в Сен Денї. Якийсь сторож церк вний витягнув засохлого мов би мумія трупа іспільного гробу, до котрого єго вкинено, і показував єго яко велику рідкість, зразу лиш з приємности а пізнїйше за гроші. Поволи зачав продавати і єго зуби на памятку, але мабуть продавав і богато инших зубів кажучи, що то Тюренові. Звістний революционер, адвокат і видавець якоїсь часописи Каміль Демулен (Desmoulins), котрий опісля згинув від ґільотини, відрізав собі був на памятку один палець з трупа. Були би може так порізали на памятку і цїлого трупа, як би не зажадав був єго якийсь професор для природничого кабінету для ботанїчного города в Парижи. Два робітники несли той пакет до того города — Jardin des Plantes (Жарден де Плянт); день був горячий, дорога далека і Тюрен лежав під столом не в однім нужденним шинку. В музеї признaчили єму місце на ґалерії між випханими зьвірятами. Так полежав він тут кілька лїт, аж остаточно люди в делїкатнїйшим чувством зажадали перенесеня єго до музея французских старинностий. В кілька місяців опісля на приказ Наполеона I чотири сиві конї серед звуків труб і вистрілів з карабінів завезли колишнього героя на тріюмфальнім возї до собора інвалїдів.

(Дальше буде).

брати предсідателя ліквідацийних зборів. Предсідателем зборів вибрано В. Ігнатовича, секретарем М. Синицкого. В. Ігнатович прочитав зборам наказ київского ґубернатора про закрите Клюбу. Після дискусиї збори більшостию голосів постановили внести до сенату протест проти постанови київского ґубернатора. Дальше обговорювано справу про ліквідацию майна Клюбу. Засноване рік тому київске громадске зібране „Родина", довідавшись про закрите „Українського Клюбу", попросило раду старшин віднайміти помешкане для „Родини". Окрім сего „Родина" згодила ся заплатити „Українському Клюбови" 2.000 карб. за майно а також повернути видатки за віднову, переведену недавно в Клюбі. Рада старшин поручила двом своїм членам порозуміти ся з „Родиною" в справі продажі майна. Вкінци Клюб „Родина" приняв умови „Українського Клюбу" що до помешканя і купна майна. Обговоривши справу про продаж майна, ліквідацийні збори згодили ся з порадою ради старшин. Як видко зі звіту Клюбу, фінансові справи Клюбу, через те, що в Клюбі зовсім не було газардових гор, не зовсім блискучі. „Родина" відмовила ся купити у Клюба книжки. З сего проводу — ліквідацийні збори постановили продати книжки і передати гроші на памятник Т. Шевченка. Потім на зборах відбули ся вибори ліквідацийної комісиї, якій поручено продати клюбови „Родина" майно Українського Клюбу. Збори закрито коло 12 год. в ночи. Настрій на зборах був дуже пригноблений.

На день 3. с. м. — як доносить „Рада" — заповіджено в помешканю бувшого „Українського Клюбу" (В. Володимирска 42) загальні збори членів нового клюбу „Родина". Програма зборів така: Вибори нових членів; реферат про наем помешканя; вибори 12 членів старшини і вибори 2 членів ревізийної комісиї; про тимчасовий кредит на покрите видатків на орґанізацию Тов.; час відкритя діяльности клюбу і инше.

— Нещасливі пригоди на будовах. На будові дому Віксля ч. 9 при ул. Боґуславского заломило ся около 4 год. по полудни рыштоване, а два робітники Іван Пелюк і Франц Летойко спали і потовкли ся так тяжко, що поготівля ратункова мусіла обох відставити до шпиталю. — На будові Ціппера в Ринку впала з руштованя першого поверха робітниця Мария Калиновска і поломила собі ноги і ребра та дістала потрясеня мозку. Поготівля ратункова відставила нещасливу в безнадійнім стані до шпиталю. — Третя пригода стала ся на будові готелю при площи Марийскій в наслідок недбало уставленого руштованя. Там впав аж до пивниці робітник Максим Бабуляк і зломив ногу та кілька ребер. — Наконець четверта пригода стала ся на будові дому п. Янковского при ул. Пілїховского, де заломила ся дошка руштованя під теслею Каролем Боднарем, котрий спав разом з дошками і зломив ногу. — Поготівля ратункова відставила его також до шпиталю.

— Крадежі і арештованя. Тамтої ночи звернули прохожі увагу поліцияна, що якийсь жовнір пробує зелізною штабою піднести рулету в дверех філії почтової на розї ул. Валової і Галицкої площі. Поліциян придержав того жовніра і спровадив на полицию. Тут сказав він, що називає ся Михайло Гілька і служить при 41 полку піхоти, та мав намір іти до касарні на цитаделю. На питанє, длячого відважував ролєту, не дав ніякої відповіди. Рано донесено поліциї з філії почтової, що обі ролєти в дверох від улиці Валової і Галицкої площі суть ушкоджені, а одна з них була вже піднесена на 40 центиметрів.

Касьќа Жидик, селянка з Дмитрова, віддала в руки поліциї торговельницю Зайду Шатрову за крадіж 5 кор. 80 сот. Вкрадені гроші відобрано разом з полярєсом.

Христоф Зомбек, властитель реальности в Козельниках, доніс тутешній поліциї, що онгоди вкрадено ему футро з росийских баранів, крите чорним сукном, з ковніром з кримских баранів, чорне одіне маринарков і чоботи.

З даху реальности при ул. Сикстуской ч. 26 вкрадено 30 метрів цинкової бляхи а з пивниці Люблінера при ул. Жовківскій ч. 18 вкрадено 53 літрів пива вартости 30 кор.

— Утопила ся. Зі Зборова доносять: Десятилітна Анна Головацка, донька селянина з Мильна, зборівского повіта, пасла дня 1 с. м. худобу побіч тамошного ставку та почала разом з двома другими дівчатами совгати ся на леду, що лиш тонкою верствою покрив воду. Коли дівчата відбігли на 40 кроків від берега, лїд під ними заломив ся і всї три попадали у воду. Анна Головацка утопила ся а двоє инших дівчат уратовано.

— Конкурс. Gazeta Lwowska оголошує в ч. 249. В цїли наданя на шк. р. 1912/13 трох стипендий з наукового фонду для рускої молодїжи в квоті річних 210 К розписано конкурс з речинцем до вношеня подань найдальше до 15 падолиста с. р. О сї стипендиї можуть старати ся правники або фільософи рускої народности. Подання засмотрені в метрику уродженя, сьвідоцтво убожества, фреквентацийне сьвідоцтво і кольоквіяльні, можливо також і сьвідоцтво з відбутих державних іспитів, а що до компетентів з першого року також сьвідоцтво зрілости, треба вносити в конкурсовім речинци до ц. к. Намістництва за посередництвом дотичного деканату на університеті.

— Конкурс. В цїли наданя стипендийної запомоги в квоті річних 60 К фундациї ім. о. Стефана Качали розписало ц. к. Намістництво з речинцем вношеня подань до 15 грудня 1912. О ту запомогу можуть убігати ся убогі а морально ведучі ся ученики гр. к. релїгії, рускої народности, котрі учать ся купецтва в Тов. „Народна Торговля" у Львові або в инших торговлях християнських у Львові, або котрі учащають на науку до Академії Торговельної у Львові. Право першеньства мають ученики „Народної Торговлї". Подання засмотрені в метрику уродженя, сьвідоцтва науки, убожества і моральности, мають бути вношені до ц. к. Намістництва в речинци конкурсовім а то кандидатами побираючими науку в Народній Торговлї у Львові на руки дирекциї тої інституциї, кандидатами побираючими ту науку в иншій торговли християньскій на руки своїх роботодавців, а учениками Академії торговельної на руки дирекциї тої Академії.

Телеґрами.

Будапешт 6 падолиста. Нині о 11 год. перед полуднем серед звичайного церемоніялу Цїсар приняв австрийску делеґацию на промову президента Мервельдта відповів Цїсар:

З живим вдоволенєм і горячою подякою приймаю до відомости увіреня Вашої льояльности.

Від хвилї послїдних зборів делеґаций настала поважні запутанини воєнні на балканьскім півострові, котрі вимагають збільшеної чуйности з причини, що важні інтереси монархії можуть бути через той заколот виставлені на небезпечність. Треба бажати собі усильно якого повороту до впорядкованих відносин політичних і торговельних. Правительство моє готове в порозуміню з дружними кабінетами у відповідній хвили взяти участь в акциї держав, змагаючій до заведеня мира. — В дальшій промові згадав Цїсар про потреби армії і фльоти і зазначив, що відносини в Боснї і Герцеґовинї розвивають ся постійно в спокою завдяки патріотичному становиску населення. Пожелавши відтак делеґатам поведеня в їх трудах повитав Монарх делеґатів сердечно. — Бесїда Монарха зробила сильне вражінє на делеґатах.

Софія 6 падолиста. З головної кватири наспіла вість, що Болгари виперли Турків з кількох позиций межи Чорлю а Зараєм по надзвичайно завзятім опорі. Турки завернулись в сторону Чатальджи. Кажуть, що они потерпіли ще більші страти як під Лїле Бурґас.

Софія 6 падолиста. (Аґ. болгар.) Войско болгарске розбило зовсім корпус турецкий, що творив задну сторожу турецкої армії. Турки в переполоху уступили в сторону Чатальджи.

Константинополь 6 падолиста. Зачувати, що на случай вступленя Болгар до Константинополя, султан з цілим двором і члени правительства перенесуть ся на азийску територию. Ходить чутка, що вже роблять ся в палаті приготовленя до виїзду і що архівум Порти вже запаковано. Чутка ся доси ще не потверджена.

Ню Йорк 6 падолиста. (Б. Райтера). Президентом Сполучених Держав вибраний Вудров Вільзон.

Цїна збіжа у Львові.

дня 5-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	10·80	до	11·10
Жито	9·20	„	9·50
Овес	10·30	„	11·70
Ячмінь пашний . .	8·80	„	9·—
Ячмінь броварний . .	9·—	„	10·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня . .	12·—	„	—·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова . .	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо . .	—·—	„	—·—
Конюшина червона . .	—·—	„	110·—
Конюшина біла . .	110·—	„	140·—
Конюшина шведска . .	85·—	„	95 —
Тимотка	27·—	„	32 —

Надіслане

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).